

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 248/2023
29.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 1. у вези кривичног дела производња и стављање у промет штодљивих производа из члана 256. став 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Гордане Јовановић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 119/18 од 24.02.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 535/22 од 14.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2023.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Гордане Јовановић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 119/18 од 24.02.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 535/22 од 14.09.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 119/18 од 24.02.2022. године окривљена АА, између осталих, оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 1. у вези кривичног дела производња и стављање у промет штодљивих производа из члана 256. став 2. КЗ у вези члана 33. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од једне године. Истом пресудом према окривљеној је изречена мера безбедности забране вршења позива делатности и дужности везаних за посао који је обављала у трајању од пет година и обавезана је да солидарно сноси трошкове кривичног поступка, док су оштећени са својим одштетним захтевима упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 535/22 од 14.09.2022. године усвајањем жалби бранилаца окривљених, у делу одлуке о кривичним санкцијама, преиначена је пресуда Основног суда у Сомбору К 119/18 од 24.02.2022. године у делу

одлуке о кривичној санкцији, па је окривљена АА, између осталих, због извршења кривичног дела за које је оглашена кривом првостепеном пресудом осуђена на казну затвора у трајању од једне године која ће се извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује. Према окривљеној је изречена мера безбедности забране вршења позива делатности и дужности везаних за посао који је обављала у трајању од три године, док су жалбе бранилаца окривљених у преосталим деловима, као и жалба ОЈТ У Сомбору одбијене као неосноване, а првостепена пресуда, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА – адвокат Гордана Јовановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП-а, док из образложења захтева произилази да се захтев подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана члана 438. став 1. тачка 1) и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и уједно указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводећи да како ни једно од лица које је наведено да су оштећени нема тешко нарушавање здравља, то би се у конкретном случају могло радити о кривичном делу из члана 256. став 2. КЗ, за које дело је, имајући у виду висину запрећене казне, наступила застарелост кривичног гоњења.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 256. став 2. Кривичног законика је прописано да кривично дело производња и стављање у промет штодљивих производа врши онај ко животне намирнице, јело или пиће, лек или медицинско средство ставља у промет без извршеног прегледа од стране овлашћеног лица кад је тај преглед прописима предвиђен, или их ставља у промет пошто им је истекао рок употребе.

Одредбом члана 259. став 1. Кривичног законика је прописано да тешко дело против здравља људи постоји ако, између осталог, услед дела из члана 256. став 1. и 2. овог законика, неко лице буде тешко телесно повређено или му здравља буде тешко нарушено.

По оцени Врховног касационог суда, насупрот изложеним наводима захтева, из чињеничног описа кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 1. у вези кривичног дела производња и стављање у промет шткодљивих производа из члана 256. став 2. у вези члана 33. КЗ, за које је окривљена оглашена кривом изреком побијане правноснажне пресуде, произилазе сва законска обележја тог кривичног дела, како објективна обележја која се односе на радњу окривљене, да је без извршеног прегледа од стране надлежног органа, месо 44 заклане свиње ставила у промет које месо су куповали оштећени и услед конзумирања наведених производа оболели од болести трихинеле што је код оштећених довело до нарушења здравља, али не у облику тешко, док је код оштећеног ББ наступило тешко нарушење здравља у виду немогућности излечења нерава драхијалног плексуса обострано, као и нервуса перонеуса десно и умањења животне способности, тако и субјективна обележја дела која се тичу способности окривљене за урачунљивост и захтеваног облика виности, укључујући и свест о забрањености дела.

Имајући у виду да је у конкретном случају услед дела из члана 256. став 2. КЗ наступило тешко нарушење здравља једног лица, што је довољно за постојање кривичног дела тешка дела против здравља људи из члана 259. став 1. КЗ, то се у радњама окривљене АА стичу сва законска обележја кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 1. у вези кривичног дела производња и стављање у промет шткодљивих производа из члана 256. став 2. у вези члана 33. Кривичног законика за које је окривљена оглашена кривом и осуђена, па се самим тим неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Дакле, како се у радњама окривљене АА стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 1. у вези кривичног дела производња и стављање у промет шткодљивих производа из члана 256. став 2. у вези члана 33. КЗ, које кривично дело је извршено током новембра и децембра 2015. године, за које је прописана казна затвора у трајању од једне до осам година и за које је чланом 103. тачка 3) КЗ прописано да се кривично гоњење не може предузети кад протекне десет година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко пет година, а чланом 104. тачка б) КЗ да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, то су од стране овога суда као неосновани оцењени и наводи браниоца окривљене којима се истиче битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу везано за повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљене наводи да је окривљена изреком правноснажне пресуде оглашена кривом да је кривично дело извршила као саизвршилац заједно са окривљеном ВВ која је оглашена кривом за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359.

став 1. КЗ, а у диспозитиву пресуде не постоји ни један елемент радње извршења дела из члана 359. став 1. КЗ у коме је учествовала окривљена, па самим тим не може бити ни саизвршилац. У конкретном случају, стоје наводи браниоца окривљене да су изреком правноснажне пресуде окривљена ВВ и окривљена АА оглашене кривим као саизвршиоци, међутим из описа предузетих радњи произилази да је окривљена ВВ оглашена кривом због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, а окривљена АА због извршења кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 1. у вези кривичног дела производња и стављање у промет штодљивих производа из члана 256. став 2. КЗ, на који начин се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а што није дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљене, односно њеног браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па се стога Врховни касациони суд у оцену ових навода захтева није упуштао.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у осталом делу је одбачен.

Бранилац окривљене у осталом делу захтева истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, само формално означавајући ову повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, где образлажући повреду кривичног закона суштински оспорава чињенични закључак суда да је тешко стање оштећеног резултат инфекције трихинелом, при чему цитира налаз вештака доцента доктора Жељка Живановића у коме се наводи да и претходна инфекција трихинелом и екстремна физичка активност (тежак физички посао) могу бити окидач за покретање имунолошки посредоване болести као што је ГБС, али да ни једно ни друго се не може посматрати дао директан узрок болести, те да је тешко стање оштећеног пре свега настало као последица саме болести односно рекурентног напада ГБС.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљене у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене у овом делу оценио недозвољеним.

Такође, је у захтеву наведена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. става 2. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозодљен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али како у образложењу захтева се не даје ни један разлог због којег се сматра да је дошло до повреде наведене одредабе закона, а имајући при томе у виду да Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у овом делу нема законом прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Гордане Јовановић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на повреде закона наведене у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 484. и 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић